



Politici, kterých si vážím ...

Na své politické cestě jsem měl štěstí, že jsem potkal a zblízka poznal několik opravdových osobností, Josefa Luxe a Petra Pitharta.

Josefa Luxe jako politika, který vždy věděl kam patří. Znal svůj rodný kraj a nikdy na něj nedal dopustit. I když ho stranické i vládní funkce zaměstnávaly převážně v Praze, nikdy se do ní neodstěhoval a za cenu dojíždění zůstal věrný našemu kraji. Podle jeho vzoru jsem se ani já nestal „Pražákem“, a týdně dojíždím za mojí rodinou. To ale není hlavní a jediná vlastnost, pro kterou se mi stal Josef Lux vzorem zakotveného politika. Tou vlastností, pro kterou si ho vážím, byla jeho opravdovost. On co říkal, to také myslel. A co si myslel, to také říkal, mnohdy i nevhod. Jeho odkaz věrně a nesobecky plnit každodenní úkoly ne pro sebe, ale v zájmu růstu obecného dobra, se pro mne stal celoživotní výzvou.

Petra Pitharta jsem měl možnost poznat jako předsedu horní komory našeho Parlamentu, ale také jako kolegu a kamaráda v senátorském klubu KDU-ČSL, ve kterém sedíme vedle sebe. Ve funkci předsedy Senátu Parlamentu České republiky je vždy přesný, na setkáních s různými delegacemi věcný a dobře připravený, zkrátka profesionál. Při návštěvách v regionu je velice přátelský se zájmem o každého člověka a jeho problémy. Nejvíce obdivuji jeho schopnost přesně formulovat texty, ve kterých sděluje svá stanoviska a názory k dané problematice. Bylo mi velkou ctí, že jsem byl členem senátní delegace při jeho první návštěvě v Polsku v obou komorách Parlamentu a u prezidenta Kwasniewského.

Jako předseda Výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu Parlamentu ČR jsem měl možnost navštívit řadu zemí světa, ale vždycky se rád vracím domů. Panorama Orlických hor a silueta Kunětické Hory mne naplňují jistotou, že tady jsem opravdu doma!



JSEM TADY DOMA

